

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 14 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – postępowanie karne przeciwko Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures

(Sprawa C-17/19) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pracownicy migrujący – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 – Właściwe ustawodawstwo – Artykuł 14 pkt 1 lit. a) i art. 14 pkt 2 lit. b) – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 12 ust. 1 – Artykuł 13 ust. 1 lit. a) – Pracownicy delegowani – Pracownicy wykonujący pracę w dwóch lub w kilku państwach członkowskich – Rozporządzenie (EWG) nr 574/72 – Artykuł 11 ust. 1 lit. a) – Artykuł 12a pkt 2 lit. a) i art. 12a pkt 4 lit. a) – Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 – Artykuł 19 ust. 2 – Zaświadczenia E 101 i A 1 – Skutek wiążący – Zakres – Zabezpieczenie społeczne – Prawo pracy)

(2020/C 240/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 lit. a), art. 12a pkt 2 lit. a) i art. 12a pkt 4 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r., oraz art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że zaświadczenie E 101, wydane przez właściwą instytucję państwa członkowskiego na podstawie art. 14 pkt 1 lit. a) lub art. 14 pkt 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1606/98 z dnia 29 czerwca 1998 r., pracownikom wykonującym swą działalność na terytorium innego państwa członkowskiego, oraz zaświadczenie A 1, wydane tym pracownikom przez tę instytucję na podstawie art. 12 ust. 1 lub art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r., jest wiążące dla sądów tego państwa członkowskiego wyłącznie w odniesieniu do kwestii związanych z zabezpieczeniem społecznym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 z 18.3.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 7 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Niederösterreich – Austria) – VO / Bezirkshauptmannschaft Tulln

(Sprawa C-96/19) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Transport drogowy – Dni pracy i dni odpoczynku – Tachografy cyfrowe – Rozporządzenie (UE) nr 165/2014 – Brak zapisu dni pracy na karcie kierowcy i brak wykresówek – Uregulowanie krajowe przewidujące w tych okolicznościach obowiązek okazania przez kierowcę zaświadczenia od jego pracodawcy – Ważność formularza znajdującego się w załączniku do decyzji 2009/959/UE)

(2020/C 240/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich